

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Serghei Gariuc

(art.art. 192¹ alin. (1), 264¹ alin. (4) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-416/2023
Nr. PIGD 1-21032074-01-Ira-14032023)*

Recurs depus până la 01 septembrie 2023; Recurs admis în partea reparării prejudiciului material, în lipsa unor probe convingătoare prezentate de partea vătămată privind întinderea acestui prejudiciu; Valoarea de achiziție a automobilului procurat cu mai mulți ani în urmă nu reprezintă valoarea reală a prejudiciului, din cauza diminuării valorii automobilului în timp.

19 februarie 2026

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Mihail Cojocaru

Curtea de apel: Gheorghe Scutelnic, Angela Revenco, Ghenadie Liulca

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Serghei Gariuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Alexandru Negru, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Serghei Gariuc s-a născut în anul 1995 în mun. Bălți. El a fost apărât de avocatul Natalia Uncu.

2. Serghei Gariuc a fost învinuit că, la 23 februarie 2021, în jurul orei 21:28, a condus automobilul de model „BMW 520” fără a deține permis de conducere și, deplasându-se pe strada Cicicalo din mun. Bălți, a fost implicat într-un accident rutier. Polițiștii au constatat semne vizibile de ebrietate alcoolică, iar acesta a refuzat atât testarea cu alcooltestul „Drager”, cât și examinarea medicală și prelevarea probelor biologice de sânge la Spitalul municipal Bălți. Refuzul a fost consemnat prin procesul-verbal nr. 151 din 23 februarie 2021. Acțiunile lui au fost încadrate conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal (conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport).

3. Serghei Gariuc mai este acuzat că, într-o zi și la o oră nestabilă din luna aprilie 2021, aflându-se în mun. Bălți, pe str. Victoriei nr. 51, având acces liber pe teritoriul unui service auto unde se afla în reparație automobilul „VW Passat B5+”, ce aparține lui Petru Golovega, a urcat fără permisiunea proprietarului în autoturism, l-a pornit și l-a luat cu scopul de a-l folosi fără drept, părăsind locul. Ulterior, la intersecția străzilor Boris Glavan și Victoriei, el a fost implicat într-un accident rutier, proiectând automobilul într-un pilon și cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 157.114 de lei. Acțiunile lui fost încadrate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal (răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire).

4. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. La 20 decembrie 2021, prin [sentința](#) Judecătoriei Bălți, sediul Central, Serghei Gariuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate și condamnat la un an și șase luni de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de un an și șase luni. Instanța a admis acțiunea civilă și a încasat de la Serghei Gariuc în beneficiul lui Petru Golovega cu titlu de prejudiciu material suma de 157.114 de lei. Instanța a constatat că prejudiciul material solicitat de partea vătămată este

justificat și, având în vedere recunoașterea vinei și ansamblul probelor administrate, a admis acțiunea civilă.

5. La 27 decembrie 2021, inculpatul Serghei Gariuc a declarat apel. El a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, având în vedere recunoașterea faptelor imputate, acceptarea judecării cauzei în procedură simplificată, precum și faptul că are în întreținere doi copii minori. El a mai solicitat admiterea în principiu a acțiunii civile.

6. La 23 noiembrie 2022, prin [decizia](#) Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre. Serghei Gariuc a fost liberat de executarea pedepsei penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal în temeiul Legii nr. 243/2021 privind amnistia. Potrivit deciziei, Serghei Gariuc se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la șase luni de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune de un an. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute. Instanța de apel a reținut că, cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, recunoscute integral de inculpat, cererea acestuia fiind admisă prin încheierea din 09 decembrie 2021. Instanța a constatat aplicabilitatea Legii nr. 243/2021 privind amnistia în privința inculpatului și l-a liberat de executarea pedepsei penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal. Instanța de apel a lăsat neschimbată și soluția privind încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 157.114 de lei, cauzat prin infracțiune și reținut prin învinuirea din rechizitoriu, asupra cărui inculpatul nu a obiectat la depunerea cererii de examinare a cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală. Decizia motivată a fost pronunțată la 21 decembrie 2022.

7. La 06 ianuarie 2023, avocatul Natalia Uncu, în numele condamnatului, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Ea solicită casarea parțială a deciziei în latura pedepsei și a acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie stabilită o pedeapsă mai blândă și să fie admisă acțiunea civilă în principiu. Apărarea a invocat că instanța de apel a aplicat în mod nejustificat actul de amnistie prevăzut de Legea nr. 243/2021 în privința condamnatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, în lipsa consimțământului acestuia. De asemenea, recurentul a contestat individualizarea pedepsei de șase luni închisoare, susținându-se că instanțele nu au ținut cont de circumstanțele personale relevante, în special recunoașterea vinovăției, caracterizarea pozitivă și faptul că are la întreținere trei copii minori. Referitor la acțiunea civilă, apărarea a susținut că prejudiciul nu a fost dovedit prin probe concludente, lipsind o expertiză tehnică de evaluare a daunelor, iar valoarea reparației ar fi de aproximativ 54.300 de lei, potrivit datelor furnizate de unitatea specializată unde se află automobilul, nereparat până în prezent.

8. La 14 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs, însă nu a fost depusă nicio referință.

9. Urmărirea penală în cauza nr. 20210400347 a fost pornită și terminată la 26 februarie 2021. Urmărirea penală în cauza nr. 20210400764 a fost pornită la 04 mai 2021 și sa terminat la 27 mai 2021. La 09 decembrie 2021, cauzele penale au fost conexate. Prima instanță a examinat cauza în perioada 02 martie - 20 decembrie 2021. Instanța de apel a examinat cauza între 27 ianuarie și 23 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 14 martie 2023.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Prevederile relevante ale [Legii](#) nr. 243, din 24 decembrie 2021, privind amnistia sunt următoarele:

„Art. 2. – (1) Procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

...

(3) Încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

(4) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)-(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.”

11. Articolul 107 alin. (1) Cod penal prevede următoarele:

„Amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.”

12. Partea relevantă a art. 219 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

(2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin:

1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;

2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate;

3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală;

4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale”.

13. Partea relevantă a art. 220 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod.

(...)

(3) Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.”

14. Partea relevantă a art. 221 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

(2) Acțiunea civilă se intentează față de bănuțit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

(3) În cererea de intentare a acțiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acțiunea civilă, cine și către cine intentează acțiunea, valoarea acțiunii și cerința de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile.

(4) Procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice.

(5) Persoana care nu a intentat acțiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile. Dacă acțiunea civilă intentată la instanța civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeași acțiune în cadrul procesului penal. Dacă acțiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeași acțiune în ordinea procedurii civile.”

15. Articolul 387 alin. (1) Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

16. Cererea de recurs a fost depusă pînă la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

MOTIVAREA INSTANȚEI

17. Dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 23 noiembrie 2022, iar decizia motivată la 21 decembrie 2022. Recursul a fost depus la 06 ianuarie 2023. Având în vedere termenul legal de 30 de zile pentru declararea recursului, acesta a fost formulat în termen.

18. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

19. Recursul se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Recurentul nu contestă vinovăția, ci nu este de acord cu pedeapsa aplicată, aplicarea amnistiei și soluționarea acțiunii civile.

20. Interpretarea sistematică a temeiurilor de recurs sugerează că orice critică adusă motivării pedepsei aplicate de judecător urmează a fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. O interpretare potrivit căreia motivarea pedepsei aplicate poate fi examinată prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ar lipsi art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de orice aplicabilitate practică, ceea ce este inadmisibil (mutatis mutandis, încheierea nr. [1ra-1152/2023](#)). Prin urmare, recursul depus în partea pedepsei va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

21. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar legii există temeiul de recurs prevăzut de pct. 10). Avocatul nu a menționat prevederile legale care au fost încălcate de către instanța de apel atunci când a menținut pedeapsa închisorii cu suspendare condiționată în temeiul art. 90 Cod penal. Pedeapsa a fost stabilită în limitele prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal coroborat cu art. 364¹ al. (8) din Codul de procedură penală. Recurentul doar își exprimă dezacordul cu această decizie. Ponderea circumstanțelor atenuante sau agravante la stabilirea pedepsei ține de examinarea fondului cauzei, care, de regulă, nu este examinat în recurs de către Curtea Supremă de Justiție. Aplicarea sau neaplicarea unei pedepse mai blânde ține de discreția judecătorului. Instanța poate admite recursul în temeiul pct. 10), doar atunci când nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea art. 90 Cod penal și nu poate, în principiu, pune în discuție decizia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la alegerea uneia din pedepsele alternative prevăzute pentru

abaterea penală incriminată. Practica Curții Supreme de Justiție în această materie este clară (a se vedea încheierile nr. [1ra-1038/2023](#), [1ra-1234/2023](#), [1ra-348/2023](#), [1ra-1315/2023](#), [1ra-1423/2023](#)). Prin urmare, în această parte recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

22. Argumentele recurentului privind aplicarea amnistiei fără acordul condamnatului și cele referitoare la prejudiciul material vor fi analizate prin prisma temeiului de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

23. Apărarea contestă aplicarea amnistiei pe capătul de acuzare prevăzut de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, invocând lipsa acordului condamnatului. Completul reține că, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243/2021, amnistia poate fi aplicată și fără acordul persoanei vizate, dacă întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6. În speță, aceste condiții au fost întrunite: inculpatul a recunoscut vinovăția, nu a contestat faptele, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată. Lipsa unui acord expres nu împiedică aplicarea amnistiei. În instanța de apel, apărarea nu a declarat că nu este de acord cu aplicarea amnistiei. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

24. Apărarea contestă și cuantumul prejudiciului material încasat. Atât instanța de fond, cât și cea de apel au dispus încasarea sumei de 157.114 de lei, sumă indicată de partea vătămată ca valoare de achiziție a automobilului în anul 2008. Partea vătămată nu a formulat o acțiune civilă. Valoarea automobilului deteriorat fiind indicat direct în rechizitoriu.

25. Potrivit art. 397 alin. (1) CPP, instanța are dreptul de a dispune repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune chiar și în lipsa unei acțiuni civile, însă acest drept nu constituie o obligație și se exercită, de regulă, în cauzele în care cuantumul prejudiciului influențează încadrarea juridică a faptei. Din art. 58 alin. (3) pct. 6), art. 219 alin. (1) și art. 221 alin. (1) și (3) CPP rezultă că formularea acțiunii civile în procesul penal este un drept al victimei, iar, în afara situațiilor expres prevăzute de lege pentru victimele deosebit de vulnerabile, instanța nu poate dispune încasarea prejudiciului în lipsa unei pretenții clare. În speță, apărarea nu invocă lipsa acțiunii civile, ci contestă doar cuantumul sumei stabilite, susținând că aceasta nu este dovedită. Prin urmare, criticile recurentului urmează a fi examinate exclusiv sub aspectul temeiniciei și probării prejudiciului material încasat.

26. Instanța de fond a dispus încasarea integrală a prejudiciului, reținând că inculpatul a recunoscut faptele potrivit rechizitoriului, în care se indică producerea unei daune în proporții considerabile părții vătămate, soluție menținută și de instanța de apel. Argumentele din hotărârile judecătorești nu sunt convingătoare. Partea vătămată nu a prezentat probe concrete care să justifice întinderea prejudiciului. Infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal este una formală, care se consumă prin însăși răpirea mijlocului de transport, fără a fi condiționată de producerea unui prejudiciu. În speță, prejudiciul a survenit ulterior, ca urmare a accidentului rutier soldat cu deteriorarea autoturismului. În aceste

condiții, prejudiciul invocat nu este legat direct de obiectul infracțiunii pentru care s-a pronunțat condamnarea, iar partea vătămată avea obligația să dovedească în mod concret întinderea acestuia.

27. Recurentul a prezentat un act privind efectuarea lucrărilor de reparație a automobilului de către SRL „Saronda PRO”, unde, potrivit datelor dosarului, se află și în prezent autovehiculul nereparat al părții vătămate. Conform devizului estimativ întocmit de această societate specializată, costul reparației este de 54.200 de lei. Criticile recurentului sub acest aspect sunt întemeiate. Automobilul are anul de fabricație 2002 (f.d. 5), iar partea vătămată îl deține și îl utilizează din anul 2008. Uzura în timp determină micșorarea valorii automobilului. Din materialele cauzei nu rezultă că, în urma accidentului rutier, autovehiculul ar fi fost deteriorat integral. Prin urmare, stabilirea prejudiciului la valoarea integrală a bunului și la prețul la care a fost procurat cu mai mult de zece ani în urmă, nu este justificată. În lipsa unor alte probe concludente care să justifice o sumă mai mare, devizul de reparație prezentat constituie un reper pentru determinarea întinderii prejudiciului material. Prin urmare, prejudiciul urmează a fi stabilit în cuantum de 54.200 lei, sumă ce reprezintă costul real al reparației automobilului avariata.

28. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin (2) pct. 3) și 4), art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul avocatului Natalia Uncu, în partea încasării prejudiciului material;

Casează în această parte decizia Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2022 și sentința Judecătorei Bălți din 20 decembrie 2021 și pronunță în această parte o nouă hotărâre prin care dispune încasarea de la Serghei Gariuc în beneficiul lui Petru Golovega a sumei de 54. 200 de lei cu titlu de prejudiciu material.

În rest, dispozițiile din sentință și decizie se mențin.

Decizia este irevocabilă

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru